

שְׁמַע־יְהוָה־קָרֵב

כתב: חגי ירון-اهرונוף

AIRAH: נאה פורת

עיצוב האותיות: יצחק ברין

גְּפֻוֹת חָנָן

כִּשְׁצַחְיִ צְזַחְקָק
צְזַחְקּוֹת לְ
גַּם-כָּן
שְׂתִּי
גְּפֻוֹת-חָנָן.

הברץ כועס

רוגץ, כועס הרברץ
קורא הוא לעינית
רחצת את הידיים?
לסגור אotti שכחת!

זְבוֹב טֶרֶן

זְבוֹב קָטָן,
זְבוֹב טֶרֶן,
בָּא בַּיּוּנָה
וַשְׁבָעַל אָה
דְּגַדֵּג, דְּגַדֵּג
וַהֲסִתְלָק ...

הבטן של אמא

למה לאמא יש בטן שמנה?
אולי היא אכלה תפוחי-אדמה?
אולי זללה היא סלת או גבינה?
למה לאמא יש בטן שמנה?

לו זה בכלל לא, בכלל לא ברור,
למה הבטן גדולה כמו כדור,
ולמה ולמה הבטן של אמא
זהה לה שמאליה וגם-כך ימיינה.

איך אמא לוחשת, לוחשת בצחוך,
בבטן ישן לו, ישן לו תינוק,
תינוק או תינוקת את זאת לא נדע,
תינוק או תינוקת, אכן זו חידה.

הקמקוס מזיע

הקמקוס מאד רותח,
מו^תרתחה גונח:
און לי כללל אויר לנשס,
האדום בכלל מקוס.

כבר מזיעל האך,
גס ראשו טוח-טף טף-טף.
מו^תחפןהוא ולוחש:
אפא, רות, כבי האש.

בלוֹן
בלוֹן גָדוֹל
בלוֹן נְפָלָא
רַחֲוק רַחֲוק
אוֹתִי וּשְׂאָ.

אֲשֵׁב עַלְיוֹ
אִמֶּר בְּצָחָק:
קְחֵנִי נָא
רַחֲוק רַחֲוק.

וְכֵד אֲבָדָק
אֶת הַעֲנָן
מִדּוֹעַ הַוָּא
כָּה מַצְנָן!

ידים

אך לפעמים, הפלא ומלא,
הן הומכות קטנות כאלה
כשנונתנים לו סכריות
הידיים כה קטנות,
וש מקום לו בכל יד,
רק לסכירה אחת.

שתו ידים לו גדוות,
ובהן יש אצבעות,
ועמודות הן בשורה
מוונות לכל פקדה.

הן יודעות הכל הכל,
לשחק ולאכל,
לפרק וגס לבנות,
לצир הרבה תമונות.

הטום דואג

טום אחד ופה - זנב
פרש זנבו וכיה חשב:
ופה זנבי בשלל צבעו
צרייך אוי לשמר עליון.

בsmouth - הצבעים ידהו
בגשם - הצבעים ירדו
חשב טום מצא עצה
ושב בבית, לא יצא.

לאמא כואב הראש

שקט, שקט, שקט,
כואב לאמא הראש.
שקט, שקט, שקט,
אסור לי כאן לרגע.

שקט, שקט, שקט,
מה נעשה לראש?
אולי נמרה משחה בו?
אולי אותו נחבט?

נגמר לו הלילה

בלילה, בלולה,
בחשך גָדוֹל,
קָרְאָתִי לְאַמּוֹא,
קָרְאָתִי בְּקוֹל.

נגמר לו הלילה,
וותר לא אוישן,
אקה את התיק
ואלק לו לבן.

ואמא אומרת:
עוד לילה חמודי,
כלם ושנים
הביבה והדבי.

איך לו לא אכפת
לא אכפת לו בכלל,
נגמר לו הלילה,
נגמר ויחסל!

אֹפֶפִּים

אֹפֶפִּים וְשָׁלֵשׁ,
כִּי אַנְּיָן כָּבֵר בְּנֵי חַמְשׁ.
מַאֲחֹר אַרְכֵב אֶת דָּן
וְנִסְעַ רָחוֹק מִכָּאן.

אֹפֶפִּים לְגָדוֹלִים
וְשָׁלֵשָׁה בְּסֵם גִּלְגָּלִים.
גַּם צַוְּפֵר וְשָׁטוֹ טָוֹ טָוֹ
וְלִדּוֹם, רָאוּ רָאוּ!

אָחִי חֹלֶה

אָחִי, אָחִי הַקָּטָן
חֹלֶה מֵאַד הַיּוֹם.
לְאָחִי, אָחִי הַקָּטָן
וְשׁׁ קִילּוּ וְחַצִּי חָם.

שׁׁוֹכֵב הוּא בְּמִטָּה
כָּל-כָּךְ, כָּל-כָּךְ חֹרֶ
אָס יַקְבִּל תְּרוּפָה
וְהִיא בְּרִיא מַהְרָה.

